

animagazine

Gelukkig leven in de woonzorgcentra van Anima

Driemaandelijks | maart-april-mei 2024

We zien u graag
gelukkig

CARNAVALS-
EDITIE

**OPROEP
VRIJWILLIGERS**

INDEX

- 4 **8 wonderlijke weetjes over carnaval**
Wist u dit al over carnaval?
- 8 **Ook James Ensor viert feest!**
Oostendse maskers kleuren de wereld
- 12 **Onze bewoners, echte carnavalisten**
Eens een gille, altijd een gille
- 14 **Carnaval smaakt naar meer**
Carnaval: een feest in de mond
- 18 **Daarom is er niet elk jaar een 29^e februari?**
Verschrikkelijk boeiend, die 29^e februari

MAAK ANDEREN GELUKKIG MET UW TIJD

Of u nu 1 uurtje of 1 dag komt helpen, we zijn blij met alle hulp. En onze bewoners zeker. Samen lezen, een uitstapje doen of samen koken... Uw glimlach maakt hier straks het verschil. Geïnteresseerd in vrijwilligerswerk? Kom gewoon langs!

Zandvoortstraat 27
2800 Mechelen
015/28.77.40
www.animagroup.be

Colofon

Redactieteam: Karolien Debedts (Duneroze), Yentl De Deckker (Zonnestein), Mandy Cuypers (Zevenbronnen), Esther Van den Schoor (Aquamarijn), Jill Lauwen (Aquamarijn), Kathleen Jansen (Aquamarijn), Céline Van Den Borre (St-Vincent), Sandra Rens en de bewoners van de 25 woonzorgcentra

Periodiciteit: 4 x/jaar

Copyright © 2024 Anima

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord van onze CEO

“Ik ben bijzonder vereerd u te kunnen meedelen dat Anima op 12 maart tot Best Workplace bekroond werd.”

Beste lezer,

Anima's visie bestaat erin om haar bewoners gelukkig te zien. Om dit te bereiken doen we er alles aan om hen een warme thuis en kwaliteitsvolle zorg te bieden. Maar tegelijkertijd zetten we ook hard in op gelukkige medewerkers. Zij zijn onze gedroomde ambassadeurs om onze visie van gelukkige bewoners in praktijk te brengen.

Daarom startten we 4 jaar geleden onze samenwerking met het Great Place To Work Institute. Dit instituut staat organisaties bij om een fantastische werkplek te creëren door het ontwikkelen van een bedrijfscultuur gebaseerd op vertrouwen, trots en plezier. Tot op heden kregen onze 2000 collega's reeds 3 maal de kans om deel te nemen aan een uitgebreid medewerkersonderzoek waarin ze anoniem hun scores konden geven op 60 stellingen rond goed werkgeverschap. Vorig jaar behaalde Anima als allereerste zorgorganisatie het certificaat Great Place To Work. Knap!

Maar ik ben bijzonder vereerd u te kunnen meedelen dat Anima op 12 maart bekroond werd tot "Best Workplace". Dit is een erkenning die kan tellen, want enkel de allerbeste werkgevers komen op de

lijst van Best Workplaces. Ik wens alle medewerkers en leidinggevenden te bedanken voor hun inzet en vertrouwen. Dergelijke erkenning komt immers niet vanzelf.

Op 20 maart is het de Internationale Dag van het Geluk. Dan zetten we bij Anima al onze medewerkers in de bloemetjes. We hebben een display met complimentenkaartjes voorzien. Het is de bedoeling dat u er zich van bedient om een woordje, een bedankje of een complimentje aan een collega over te maken. Aarzel dus niet om een kaartje uit de display te nemen en te voorzien van een leuke boodschap ter attentie van iemand die u figuurlijk in de bloemetjes wil zetten.

Mij rest u veel leesplezier toe te wensen bij het doorbladeren van dit nummer. Laat u onderdompelen in de boeiende verhalen en weetjes rond carnaval, de kleurrijke schilderijen van James Ensor en nog zoveel *verschrikkelijk* leuks.

Johan Crijns
CEO

WIST U DIT AL OVER CARNAVAL?

In de laatste donkere periode van de winter brengt carnaval een portie ongebreidelde vrolijkheid. Haast iedereen in de wereld kent dit volksfeest. En toch hebben wij 8 weetjes over carnaval verzameld die u vast en zeker nog zullen verbazen.

PARAPLUUUTJE

In Noord-Frankrijk viert men ook hevig carnaval, vooral rond Duinkerke. Een typisch lokaal gebruik is om met een Berguenaar, een bonte paraplu op een lange steel, de straat op te gaan.

DASSENROOF

De Duitsers hebben zoveel verschillende gebruiken tijdens carnaval, dat we er makkelijk een heel Animagazine mee kunnen vullen. De opvallendste is de Altweiberfastnacht, waar vrouwen de donderdag voor carnaval de dassen van de mannen afknippen.

ORANJE GEVECHT

Ook onze noorderburen zijn carnavalsgek, maar voor het meest oranje-tintig gebruik moeten we naar Italië. In het stadje Ivrea vieren ze de oudste carnaval van Italië met... een sinaasappelgevecht.

KIELEGAT

Vindt u de stad Kielegat niet meteen op de kaart? Da's perfect normaal. Misschien lukt het met 'Breda'? In Nederland krijgen plaatsnamen tijdens de carnavalsperiode namelijk andere benamingen. Zo wordt 'Tilburg' omgedoopt tot 'Kruikenstad'.

ALAAF!

De typische carnavalsbegroeting komt met een eigen move. U brengt hiervoor de vingertoppen van uw rechterhand naar uw linkerslaap. De palm van uw rechterhand wijst dan naar buiten.

KLEINE SMEERLAPKES

Vroeger was schoensmeer iets typisch voor carnaval. Kinderen wilden elkaar te grazen nemen door elkaar in te smeren met schoensmeer. Pas in de 19e eeuw is men confetti gaan smijten naar elkaar.

“OMA, MAG IK DEZE?”

Vroeger had men geen geld om chique carnavalskostuums te huren of te kopen, dus ging men bij oma op zolder snuisteren. En zo werden ‘de voil janetten’ geboren. (Weetje doorgestuurd vanuit De Toekomst!)

RARE ROMEINEN

Carnaval zou 5000 jaar oud zijn, maar het is vooral bij de oude Romeinen dat de gelijkenissen echt treffend worden. Tijdens hun feest van de saturnaliën kregen slaven meer vrijheid dan gewoonlijk, mochten ze hun meester voor gek zetten, werd er veel gegeten en gedronken, mét verkleedpartijen, waren er optochten door de straten en er was ook een figuur als Prins Carnaval. Hoe zou je eigenlijk ‘alaaf!’ zeggen in het Romeins?

EEN STOET AAN HERINNERINGEN

Amai! Onze bewoners waren stevige feestvierders. In hun jonge tijd, maar ook nog lang daarna. Als we hun vragen naar hun mooiste carnavalsherinneringen, is er keuze te over.

ST. JAMES

“Ik vierde carnaval in Andalusië samen met mijn zoon. Prachtige praalwagens daar! En maar churros smullen aan de kraampjes.”

Mevrouw Hernalsteen

NUANCE

“Verkleed deed ik niet, want daarvoor hadden we niet genoeg geld. Maar ik ging het vieren in Frankrijk, bij mijn grootmoeder.”

Josette

RAVELIJN

“In Tienen ging vroeger de stoet uit op zaterdag. Op dinsdag was het dan Vette Dinsdag, met overdag de jaarmarkt en ‘s avonds een bal in de kazerne. Daar gingen de mannen dan naartoe om een lief te zoeken.”

Josée

“Ik heb mijn man leren kennen op een carnavalsbal.”

Jeanine

PARC DE L'ALLIANCE

“Wij trokken naar Nijvel om te gaan boemelen. We verkleedden ons met een salopette, als militair of we droegen de outfit van onze studentenclub. Met onze schort en pet.”

Jean-Marie

CHÂTEAU D'AWANS

“Ik was kleuteronderwijzeres. Elk jaar maakten we maskers en kostuums met de leerlingen, de mama's maakten dan iets om te eten. En op carnavalsdag was er dan een groot dansfeest met de kinderen.”

Mevrouw Bovy

“Ik woonde op het platteland. Op Vastenavond verkleedde ik me als heks en ging ik samen met mijn broers en hun vrienden uit om ons te amuseren.”

Mevrouw Tréfois

ALEGRIA

“Onze bewoners hebben carnaval gevierd over heel België: Aalst, Blankenberge, Halle... Sommigen hielpen ook bij de organisatie ervan.”

EDELWEISS

“Toen ik 16 was, ging ik met mijn neef naar het carnaval van Halle. Er hing een geweldige sfeer. We hebben gedanst en gezongen. Op een gegeven moment vond mijn neef een vriendje en liet hij mij alleen. Maar toen ontmoette ik een jongen die Sam heette en met wie ik de rest van de optocht heb gedanst. 's Avonds was er een concert van Willy Sommers, waar ik grote fan van was. Ja, ik heb nog tot in de vroege uurtjes gedanst en meegezongen.”

Jenny

NEERVELD

“Het carnaval van Schaarbeek vond ik ‘t mooiste. Zo’n magnifieke wagens en stoet. En daar hoorde een pintje bij en een tipzak friet!”

L’ABBAYE

“Toen mijn kinderen nog klein waren, nodigde ik hun vriendjes uit voor carnaval. Weken nadien vond ik nog confetti overal.”

Raymonde

KRUYENBERG

“Ik heb me ooit verkleed als minister. Dat was een succes!”

Marie-Louise

DE TOEKOMST

“De meeste bewoners hebben hun hele leven in Aalst gewoond, dus vaneigens dat ze carnaval vierden. De meesten droegen ook een masker, verkleedkleden, alles erop en eraan...”

DUNEROZE

“Heel mijn leven heb ik carnaval in De Haan gevierd. Ik was vaandeldrager van de stoet. Dat heeft me zelfs enkele medailles opgeleverd. Ik ben er nog trots op!”

Werner

OOK JAMES ENSOR VIERT FEEST!

OOSTENDSE MASKERS KLEUREN DE WERELD

James Ensor (1860-1949):
feest voor de Belgische grootmeester

Vanuit vissersstad Oostende veroverde James Ensor de wereld met zijn uitbundige taferelen. De carnavalsgekte en het feestgedruis waren in zijn werken nooit veraf. Dat vraagt om een feestje. En dit jaar zeker!

De naam James Ensor kent men over de hele wereld. Deze Belgische schilder met zijn typische stijl was bekend om zijn kleurrijke taferelen vol maskers en skeletten. Vanaf 1880 duiken deze thema's geregeld op in zijn schilderijen en tekeningen. Vaak zelfs dezelfde maskers die hij vond in het souvenirwinkeltje van zijn moeder. Hij nam deze dan mee naar zijn atelier en gebruikte ze als inspiratie voor zijn schilderijen. Tot op vandaag zijn nog enkele van die maskers bewaard gebleven. Als u ooit naar het Ensorhuis in Oostende bent geweest, heeft u ze er vast al gezien.

Le peintre des masques

Ensor is als trouwe Oostendenaar vooral thuis aan de slag. Op zijn zolderkamer brengt hij de meest kleurrijke taferelen tot leven. Maar hij kent ook internationaal succes. Vooral in Duitsland zijn ze wild van zijn motieven. Ze geven hem er de bijnaam, in het Frans: le peintre des masques, de schilder van maskers.

Verhullen en onthullen

Meestal zet men een masker op om zich te verkleeden, zich anders voor te doen dan men werkelijk is. Niet zo bij Ensor. Daar dienen de maskers net om de werkelijke aard van iemand te tonen.

Overall carnaval

Ensor is ook in de ban van het carnaval. In verschillende werken zoomt hij in op dit volksfeest, maar met gemengde gevoelens. Zo is het 'Carnaval en Flandre' een kleurrijk schilderij waarbij u als kijker niet goed weet: moet u nu medelijden hebben met het tafereel of net gaan meevieren? Ook het 'Carnaval op het strand' verradt ondanks het uitbundige, zonnige sfeertje een donkerdere ondertoon.

WELKOM IN HET ENSORJAAR

IN 2024 IS HET 75 JAAR GELEDEN DAT JAMES ENSOR OVERLEED. HET HELE JAAR LANG ZIJN ER DAAROM SPECIALE TENTOONSTELLINGEN, KUNSTZINNIGE EERBETONEN EN FESTIVITEITEN VOOR DEZE INTERNATIONALE TOPSCHILDER UIT OOSTENDE.

“Iedereen draagt weleens een masker”

Hoe ons anders voordoen een redding én nadeel kan zijn.

Van gille tot Ensor, maskers inspireren en intrigeren. De reden hoeft u niet ver te zoeken: we dragen allemaal weleens een masker in het dagelijkse leven. Onze Anima-psychologen zetten de maskers af en onthullen de waarheid achter de façade.

Een masker opzetten hoeft u niet altijd letterlijk te nemen. Ook door ons anders voor te doen dan we werkelijk zijn, verschuilen we ons achter een façade. Dat gebeurt vaak onbewust. Soms is het heel handig om zo'n masker op te zetten. Niet elke situatie verlangt tenslotte dat u uw diepste 'ik' toont aan alle aanwezigen.

Beschermingsmechanisme

Een masker opzetten geeft iemand ook een stabiele en zelfzekere indruk. Met een masker op voelt men minder schaamte, bijvoorbeeld rond een depressie of angst. Ondanks uw somberheid kunt u met uw masker op toch naar het werk. Het masker is een hulpmiddel om te voldoen aan de normen en verwachtingen van de maatschappij.

Soorten maskers

We zien dat mensen vaak wisselen tussen 'maskers'. Algemeen onderscheidt men drie types gedrag als masker:

Oppervlakkig blijven: men focust op oppervlakkige onderwerpen, praat enkel over dagelijkse bezigheden en niet over gedachten en gevoelens.

Aandacht richten op de anderen: u focust op uw gesprekspartner en blijft hem maar 'ondervragen'. Of u begint honderduit te praten over andere mensen en wat zij doen en beleven. Alles om het niet over uzelf te moeten hebben.

Verbergen van uw 'echte' ik: door altijd overdreven positief of negatief over te komen, toont men vaak zijn werkelijke ideeën en gevoelens niet.

Mogen de maskers af?

De hele tijd met een masker op leven zorgt dat u afgesloten raakt van anderen. Van de echte wereld. Daarom is het belangrijk dat u regelmatig uw échte ik toont. Zo kan u een diepgaander en intiemer contact aangaan. Want als u uzelf nooit laat zien aan anderen, dan kunnen ze u ook nooit echt zien.

Feest en plezier

Maskers hoeven niet altijd een negatieve connotatie te hebben. Ze zijn ook het symbool voor feest en plezier; een essentieel element van carnaval en vaak gebruikt in religieuze ceremonies.

De oorsprong van het masker gaat duizenden jaren terug en komt bij verschillende culturen en religies naar boven. Ook daar wordt het gebruikt om een bepaalde rol aan te nemen.

Word wie u wil

Tijdens feesten gaf en geeft een masker een enorme vrijheid. Men kan zijn wie men wil en een totaal andere persoonlijkheid, functie of stand aannemen. Of net helemaal verdwijnen in de anonimiteit voor de duur van het feest. De perfecte kans om eens stoom af te laten, zich onder de menigte te mengen en zich gelijk te voelen aan iedereen.

Het masker lijkt dus misschien een onschuldige feestartikel. Toch heeft dit voorwerp een geschiedenis die duizenden jaren teruggaat en is het een bron van plezier en een middel om uzelf uit te drukken.

Dit artikel kwam tot stand dankzij het vakkundig advies van de psychologen en collega's uit Duneroze, De Toekomst en Alegria.

MEVROUW MATHY,

CHÂTEAU D'AWANS

“Toen mijn zoontje 5 was, vroeg hij aan zijn opa om hem een masker te kopen. Mijn papa heeft er dan enkele meegebracht, maar mijn zoontje werd zo bang dat we ze terug naar de winkel hebben moeten brengen.”

ALLEMAAL SUPERMAN

& WONDER WOMAN

De bewoners van Alegria knutselden de voorbije carnavalsperiode hun eigen maskers in het thema superhelden. Nadien mochten ze hun creaties showen aan elkaar!

Eens een gille, altijd een gille

Carnaval is voor velen hét moment om de fameuze gilles te bewonderen: de gemaskerde carnavalisten met hun pluimhoeden. En wat blijkt, veel van onze bewoners hebben een band met deze prachtige Belgische traditie. Of ze zijn zelf nog gille geweest! Tiens, ruiken we nu sinaasappels?

ONZE BEWONERS, ECHTE CARNAVALISTEN

BEWONER ZEVENBRONNEN

"Ik ging elk jaar met mijn familie naar Binche. Dat was echt een moment van samenzijn. We volgden dan de gilles, in een stoet die van bistro naar bistro trok. Er waren vijftien groepen gilles: matrozen met hun lange baarden, boeren, harlekijntjes (dat waren de kinderen)... Tijdens de stoet kregen we van de gilles sinaasappels om de winter te verjagen."

BEWONER LES 3 ARBRES

"Ik trok de eerste keer het gilleskostuum aan toen ik 20 was. Nadien heb ik zo zeker 25 keer carnaval gevierd. Ik keek echt een heel jaar uit naar die middag waarop ik kon dansen en mijn sinaasappels wegschenken. In totaal heb ik 18.750 sinaasappels uitgedeeld."

BEWONER NEERVELD

"Ik was gille in La Louvière. Ik herinner me nog goed de geur van sinaasappels. Eerst deden we die in rieten manden en dan gooiden we die naar de omstaanders. De laatste dag werden er stobalen verbrand. Dan wist je: 'Het wordt weer een jaartje wachten.'"

UIT ALEGRIA

"Het carnaval van Binche, met hun typische gilles heeft op de meeste van onze bewoners een blijvende indruk gemaakt. De muziek, de kostuums, de sfeer, kortom alles wat dit zo'n mooie Belgische traditie maakt."

IK ZIE ZE VLIEGEN!

Vroeger deelde een gille brood, eieren en plaatselijk fruit uit zodat iedereen weldoorvoed de vasten in kon. Vanaf 1850 begon die traditie te veranderen. Met het nieuwe station vonden ook exotischere vruchten hun weg richting Binche.

Sinaasappels mogen nu wel een gemeengoed zijn, het is nog altijd een eer om er eentje te ontvangen van een gille. En pas op voor wie hem nog een keer durft te gooien tijdens de optocht!

Een stukje geschreven door onze collega in Saint-Vincent

CARNAVAL:

EEN FEEST IN DE MOND

Net voor de vastenperiode mag er nog eens goed gegeten worden. Daarom was het tijdens carnaval niet alleen feest in de straat, ook op het bord.

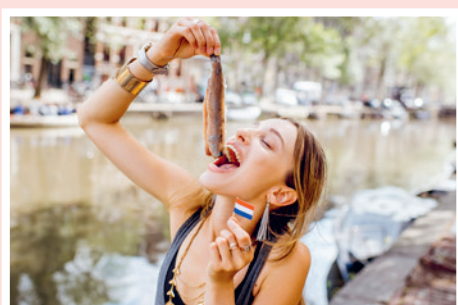
PANNENKOEKEN

Geen Vastenavond zonder pannenkoeken. In Engeland wordt de avond voor Aswoensdag zelfs 'Pancake Tuesday' genoemd. Ook de kleine varianten, poffertjes en blini's, worden die dag wereldwijd gegeten.

WORSTENBROODJE

Tijdens de vasten mocht men traditioneel geen vlees eten. Sommigen zeggen zelfs dat de naam 'carnaval' daarvan komt (carne levare - 'vlees wegnemen'). Ook boter, eieren en suiker werden vaak verboden. Tijd dus om zich nog eens goed te laten gaan en hoe kan dat beter dan met een sappig worstenbroodje.

HARINGHAPPEN

Net voor de vasten komen carnavalisten in Nederland nog even samen om terug te blikken op het voorbije carnaval. Dat gebeurt bij een vers 'maatje' of haring. U houdt 'm vast aan de staart, dopt 'm even in de ui en happen maar!

OLIEBOLLEN

Deze klassieker, ook wel 'smoutebollen' genoemd, doet zelfs geen moeite om gezond of sober te ogen. De gefrituurde bolletjes gistdeeg met bloedsuiker zijn een bommetje aan vet. Zo kan men er wel 40 dagen tegen.

Italiaanse beignets

Chiacchiere

Dit heeft u nodig

- 300 g goede bloem, type 00 of T45 (+ extra om te bestuiven)
- 40 g suiker
- 2 eieren
- 60 g melk
- 30 g boter, gesmolten
- 2 theelepels rum, Grand Marnier of grappa
- Zeste van een citroen of sinaasappel
- 1 snufje zout
- 1 liter frituurolie (bijvoorbeeld zonnebloemolie)
- Poedersuiker om te garneren

Zo maakt u het

1. Meng de bloem met de suiker en het zout. Maak een kuiltje in het midden en voeg de eieren, gesmolten boter, zeste en spirit toe.
2. Zet een vork in het midden van het kuiltje en roer in cirkelbewegingen alles door elkaar. Begin in het midden en roer zo in steeds groter wordende cirkels naar de rand toe.
3. Voeg de melk toe en blijf mengen tot een glad deeg.
4. Vorm het deeg tot een bal en dek af met cellofaan. Laat zo'n 20 minuten rusten op kamertemperatuur.
5. Als u een pastamachine heeft, kan u het chiacchieredeeg er makkelijk mee uitrollen (deegdikte 1 of 2). Anders gebruikt u een bebloemde deegroller.
6. Leg elke deeglap op een met bloem bestoven werkvlak
7. Snijd het deeg vervolgens in rechthoekjes, de typische chiacchiere-vorm. Liefst met een gekarteld wielkje.
8. Maak twee zachte insnijdingen in het midden van elk rechthoekje.
9. Verhit de olie in een koekenpan of steelpan tot 175°. Bak vervolgens de chiacchiere (draai ze om na 3 à 4 seconden).
10. Laat de chiacchiere even uitlekken op keukenpapier. Schik ze, wanneer afgekoeld, op een schaal en bestrooi met poedersuiker. Buon appetito!

Pssstt....!

'Chiacchiere' betekent zoveel als 'kletspraatjes' of 'babbeltjes'. Deze typische Italiaanse carnavalskoekjes worden in zowat alle streken gegeten, elk met hun eigen recept. Volgens sommigen aten de oude Romeinen ze zal.

Ondertussen in Aalst...

“Typisch aan carnaval hier is het eten van smoutebollen... met stoofvleessaus en pickles. Wie het één keer proefde, weet: een delicatessen!”

Collega uit De Toekomst

29 FEBRUARI

SCHRIKKELDAG

BIJ ANIMA:

gewoon of buitengewoon?

In heel wat huizen bekijken ze de schrikkel dag behoorlijk pragmatisch. “Gewoon een extra dagje werken”, klinkt het in Ravelijn. Ook in Parc de l’Alliance wordt 29 februari “een doorsnee dag met weinig bijzonders”. In De Toekomst ziet men wel het voordeel van de plusdag. “Wij maken graag gebruik van die extra werkdag om een personeelsvergadering te organiseren. Met het hele team eens samenzitten en onze werking onder de loep nemen, het kan ons alleen maar beter maken.”

Verwendagje

In Kruyenberg gaat men ook lekker werken die dag. Met nadruk op ‘lekker’. Want ze starten er met een verwenontbijt. “Ik kom daarvoor zelfs iets vroeger naar hier”, verklapt Lonne ons. En in de namiddag gaat haar collega Annelies vol aan de bak: “We trakteren de jarigen van februari op lekkere verse wafels!”

Lamya uit Neerveld kan zich helemaal vinden in dat soort ideeën. Voor haar is de extra dag de perfecte aanleiding om vrienden en familie uit te nodigen om samen iets te gaan drinken. Of om eens lekker op restaurant te gaan. Haar collega Eloise, administratief assistente, maakt van de schrikkel dag dan weer een introspectief moment. Voor haar wordt het een dag “om nog meer te luisteren naar mijn gevoelens”.

Megafeest voor Mégane

Voor sommige collega’s wordt 29 februari een wel héél bijzondere dag. Mégane Brescih, zorgassistente in Château d’Awans, heeft er lang op moeten wachten, maar straks is het zover... “Ik ga eindelijk mijn verjaardag kunnen vieren! Het blijft iets bijzonders op de schrikkel dag verjaren. Ik ben best trots dat ik dan geboren ben.”

En haar verhaal wordt nog opmerkelijker als ze er het volgende aan toevoegt: “Het is trouwens niet alleen mijn verjaardag! Ook die van mijn tweelingbroer. Ja, twee uitzonderlijke zaken in één: op 29 februari verjaren én een tweeling zijn.”

Een verjaardag die u pas om de 4 jaar ten volle kan vieren, dat moet toch een megafeest worden, Mégane? “En of dat ik die in stijl ga vieren. Eerst ga ik op vakantie. Als ik terugkom op mijn verjaardag, geef ik een groot feest in een Japans restaurant met mijn beste vrienden. En de dag nadien vier ik met mijn familie tijdens een gezellige brunch.”

Verschrikkelijk boeiend, die 29e februari

Dit jaar is het weer bingo! We krijgen een extra dag cadeau: daar is 29 februari opnieuw. Dat is ondertussen alweer 4 jaar geleden. Maar hoe zit dat nu eigenlijk?

Terug naar de les aardrijkskunde of fysica. Daar hebben we vroeger geleerd dat de Aarde rond de zon draait. En dat doet ze uiteraard nog altijd. Één keer rond de zon duurt voor onze planeet exact 365 dagen, 5 uren, 48 minuten en 45 seconden.

Voor het gemak hebben we, nu ja: de Romeinen, dat ooit afgekort tot 365 dagen. Zo houdt men op het einde van zo'n jaar natuurlijk bijna 6 uren tijd over. Na 4 jaar is dat bijna 24 uren. "Ideaal", dacht Julius Caesar, "laat ons om de 4 jaar een dag extra toevoegen." Ecce, il schrikkeldag!

Waarom 29 februari?

De schrikkeldag werd bij de Romeinen aan het einde van hun kalenderjaar geplakt. En in hun tijd was februari de laatste maand. Hun nieuwjaarsfeestje vierden zij dus niet begin januari, maar wel op 1 maart. Wie ooit Latijn volgde, kan dat trouwens nog aflezen aan de namen van onze maanden.

Tijd te veel

Elke 4 jaren één extra dag toevoegen, dat is natuurlijk wel zeer genereus. Want eigenlijk rekent men er dan 45 minuten teveel bij. Voor Julius Caesar maakte dat

niet uit, maar in de late middeleeuwen begon men zich daar toch zorgen over te maken. Want ondertussen liep de kalender al 10 dagen verkeerd ten opzichte van de werkelijke zonnetijd.

Toen Paus Gregorius XIII dat hoorde, heeft hij maar meteen een goddelijke interventie gedaan: hij spoelde de tijd door en sloeg 10 dagen over. Wie in het jaar 1582 op 4 oktober 's avonds ging slapen, werd de volgende ochtend wakker op 15 oktober 1582. Jammer voor wie op pakweg 9 oktober verjaarde, maar zo liepen de seizoenen en de kalender wel weer samen.

Even serieus nu

Gregorius XIII wilde het schrikkelprobleem ook structureel aanpakken. Daarom besloot hij om elke 100 jaar de schrikkeldag over te slagen. De eeuwjaren (1700, 1800, 2100...) krijgen dus geen schrikkeldag. Goede regel, alleen moest er nog één kleine correctie op gebeuren: de eeuwtallen deelbaar door 400 krijgen wel een schrikkeldag. En zo is de gregoriaanse kalender geboren, die we nog altijd gebruiken. Amen!

Bron: Fysica. Lieven Scheire, Borgerhoff & Lamberigts

DAAROM IS ER NIET ELK JAAR EEN 29e FEBRUARI?

Gelukkige verjaardag!
In ons land zijn zo'n 7.000
mensen op 29 februari
geboren. De gelukzakken!
Zij blijven langer jong
omdat ze pas om de 4 jaar
verjaren.

20 maart in alle Anima-huizen

Dag van de Anima-medewerker

vieren we met De Zoete Inval

taartbuffet - lekkere desserts - chocolademelk - fijne attentie

Iedereen welkom

Bedankt aan al onze collega's!